

РЕШЕНИЕ

№ 15489

гр. София, 22.04.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 27.03.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Добромир Андреев

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова

Биляна Икономова

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **2338** по описа за **2026** година докладвано от съдия Биляна Икономова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/ във връзка с чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по касационна жалба на изпълнителния директор на Агенция за качеството на социалните услуги против решение № 4659/23.12.2025г., постановено по АНД № 16961/2025 г. по описа на Софийски районен съд, 116-ти състав.

Твърди се, че решението е постановено при неправилно приложение на материалния закон, в противоречие със събраните по делото доказателства, при допуснато съществено нарушение на процесуалните правила. Излага доводи, че при постановяването му съдът неправилно е възприел, а и не е анализирал всички събрани писмени и гласни доказателства, неправилно ги е подвел под съответните правни норми, а това било довело и до незаконосъобразен краен съдебен акт - постановен в нарушение на закона и на процесуалните правила. Счита, че ЮЛНЦ много ясно е разбрало за какво нарушение му е съставен акт за установяване на административно нарушение, както и спрямо кое лице е извършено нарушението. Твърди се, че лицето Д. Й. не попада в целевата група „възрастни хора в надтрудоспособна възраст“, за която дружеството има издаден лиценз и след като не попада в тази целева група, а ѝ се предоставя социална услуга „резидентна грижа“, то дружеството било нарушило чл. 31 от ЗСУ. Счита, че от събраните по делото доказателства е безспорно установено извършеното нарушение. В заключение моли съдебното решение да бъде отменено, съответно НП - потвърдено. Претендира се юрисконсултско

възнаграждение.

В открито съдебно заседание касаторът - изпълнителен директор на Агенция за качеството на социалните услуги, редовно призван, не се явява. Чрез процесуалния си представител моли да бъде уважена касационната жалба, като се отмени решението на СРС и се потвърди НП. Претендира се юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът - Фондация „М.-В.Н.“, редовно призван, не изпраща представител. В писмен отговор се излага становище за неоснователност на жалбата. Не били изпълнени задълженията за детайлно описание на твърдяното нарушение и обстоятелствата, при които същото е намерило проявление в обективната действителност /чл. 42, ал. 1, т. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН/. Счита, че нарушението е описано наясно и непълно и то до степен да не може да бъде разбрано нито от санкционираното лице, нито от съда. В заключение сочи, че са допуснати съществени процесуални нарушения, представляващи самостоятелно основание за отмяна за наказателното постановление. Моли оспореното решение да бъде оставено в сила. Претендира разноски по списък.

Представителят на Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, дава заключение касационната жалба да бъде уважена, а решението на СРС - отменено.

Административен съд София-град, I-ви касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 АПК, установи следното:

Касационната жалба е депозирана в законоустановения срок от активно легитимирано лице срещу акт, който подлежи на оспорване, поради което същата е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Решението на СРС е валидно и допустимо, доколкото същото е постановено по подадена в срок жалба срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

СРС е установил следната фактическа обстановка:

Фондация „М. – В.Н.“, ЕИК[ЕИК], представлявана от Й. В., имала издаден лиценз № Л-3129-133/20.04.2021 г. от изпълнителния директор на АКСУ, с валидност: 19.04.2026 г., за предоставяне на социална услуга „Резидентна грижа“, с посочена целева група „Възрастни хора в надтрудоспособна възраст“.

На 14.05.2025 г. комисия, определена със заповед № РД-18-334/12.05.2025 г. на изпълнителния директор на АКСУ и с членове Д. Д.-С., Е. Х.-Ц. и С. С., всички на длъжност-главен инспектор в дирекция „Контрол, мониторинг и лицензиране на социалните услуги“ към АКСУ, извършила периодична, планова, комплексна проверка в „ДОМ М.“, където фондацията предоставяла социална услуга „Резидентна грижа“ с целева група „Възрастни хора в нетрудоспособна възраст“. В хода на проверката е установено, че на адреса се намирала Д. Т. Й., която според проверяващите попадала в друга целева група, различна от тази, за която Ф. имала издаден лиценз. Установено е, че имало сключен на 07.01.2022 г. договор в полза на Д. Й. за безвъзмездно настаняване с предоставяне на резидентна грижа на пълнолетни лица в неработоспособна възраст. За проверката не е бил съставен констативен протокол.

След извършване на проверката служителите на АКСУ събрали служебно информация, чрез СРЗИ относно наличието на издадени експертни ТЕЛК решения на Д. Й.. От СРЗИ изпратили с писмо експертно решение № , издадено на Д. Й., на дата г., с диагноза ЗАЛИЧЕНО СЪГЛАСНО ПРАВИЛАТА НА АССГ и срок на инвалидността от 3 /три/ години до 01.10.2011 г.

Предвид възприетото в хода на проверката Д. Д.-С., в присъствието на двама свидетели и на представителя на фондацията, съставила АУАН № АКД-26/17.06.2025 г. за нарушение на чл. 31,

ал. 1 и ал. 2 ЗСУ. В АУАН било посочено единствено, че частният доставчик без издаден лиценз от изпълнителния директор на АКСУ предоставя социална услуга „Резидентна грижа“ по чл. 15, т. 8 от ЗСУ на пълнолетно лице с увреждане – Д. Й.. Фондация „М. – В.Н.“ не е направила възражения срещу акта при съставянето му, като такива не са постъпили и в срока по чл. 44, ал. 1 ЗАНН.

Въз основа на съставения АУАН при идентично посочване на фактическата обстановка на 11.07.2025 г. изпълнителният директор на АКСУ е издал НП № НП-КД-6/11.07.2025 г., с което на основание чл. 166 от ЗСУ за нарушение на чл. 31, ал. 1 и ал. 2 ЗСУ е наложил на Фондация „М. – В.Н.“ административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 7 000,00 /седем хиляди/ лева. НП е връчено на 25.09.2025 г. на представител на Фондация „М. – В.Н.“.

Тази фактическа обстановка е установена въз основа на събрания от СРС доказателствен материал.

За да отмени наказателното постановление СРС е приел, че АУАН и НП са издадени при нарушение на чл. 42, ал. 1, т. 4 ЗАНН и чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН, който извод се споделя от настоящата касационна инстанция.

Не е спорно, че Фондация „М. – В.Н.“, ЕИК[ЕИК], има издаден лиценз № Л-3129-133/20.04.2021 г. от изпълнителния директор на АКСУ, с валидност: 19.04.2026 г., за предоставяне на социална услуга „Резидентна грижа“, с посочена целева група „Възрастни хора в надтрудоспособна възраст“ /чл. 14, ал. 2, т. 6 ЗСУ/ и, че няма издаден лиценз предоставяне на социална услуга „Резидентна грижа“, с посочена целева група „Пълнолетни лица с увреждания“ /чл. 14, ал. 2, т. 4 ЗСУ/.

За да бъде доказано извършване на нарушение на чл. 31, ал. 1 и ал. 2 ЗСУ – предоставяне на услуги без лиценз, следва да бъде безспорно установено, че се предоставя от Ф. социална услуга „Резидентна грижа“ на лице с увреждане. В конкретния случай по делото е представено като доказателство ЕР на ТЕЛК № // г., с определени 80% ТНР, по отношение на лицето Д. Т. Й., с водеща диагноза ЗАЛИЧЕНО СЪГЛАСНО ПРАВИЛАТА НА АССГ, като следва да бъде отбелязано, че това ЕР е със срок от 3 години. Липсва описание в АУАН и в НП относно факта страда ли и от какво увреждане лицето Д. Т. Й. към датата на извършване на проверката, въз основа на което да се приеме, че то попада в целева група „Пълнолетни лица с увреждания“ /§ 1, т. 25 ДР ЗСУ/, а не - в целева група „Възрастни хора в надтрудоспособна възраст“ /§ 1, т. 26 ДР ЗСУ/. Не се сочи и друго лице, което попада в обхвата на дефиницията на § 1, т. 25 ДР ЗСУ, по отношение на което да се предоставя социална услуга без лиценз. В конкретния случай фактическата обстановка не е описана достатъчно пълно и ясно, за да се подведе под приложените от наказващия орган разпоредби, като същият с оглед разпределената доказателствена тежест не е обосновал обвинителната си теза с допустими и относими доказателства. При това съдът споделя изложените в оспореното съдебно решение мотиви, че при съставянето на АУАН и издаването на НП са допуснати съществени процесуални нарушения, основание за отмяна на последното и не намира за необходимо да ги преповтаря.

Доколкото не са налице основанията на чл. 63в от ЗАНН във връзка с чл. 348 от НПК, то съдът констатира, че постановеното съдебно решение следва да бъде оставено в сила /чл. 221, ал. 2 от АПК/.

С оглед изхода на делото и на основание чл. 63д, ал. 1 ЗАНН във връзка с чл. 143, ал. 3 АПК в полза на ответника следва да бъдат заплатени разноски в размер на 1000 евро, представляващи уговорено и платено в брой адвокатско възнаграждение съгласно представения договор за правна защита и съдействие.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-ви касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 4659/23.12.2025г., постановено по АНД № 16961/2025 г. по описа на Софийски районен съд, 116-ти състав.

ОСЪЖДА Агенция за качеството на социалните услуги да заплати на Фондация „М. - В.Н.“, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], р-н „С.“,[жк], [жилищен адрес]0, сумата в размер на 1000 евро, представляваща направените по делото разноски.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: